

ДО КОЛАРЯ Й.К.: ЗА БЕЗУМНАТА КЛЕТВА

Седял си в компания и си пил. Станало дума за някакъв порядъчен човек от вашия град, който не допадал на нито един от вас, пийналите. Разгорещен от алкохола, ти си ударил по масата и си се заклел, че публично, на улицата, ще удариш плесница на онзи човек. Когато си изтрезнял, си съжалил за думите си. Сега те е срам пред твоите приятели, но все пак това е клетва. И питаш: грешно ли е да я нарушиш?

Знаеш ли случая с цар Ирод? Как той пьян, на едно пиршество пред своите гости дал клетва на една танцьорка, че ще ѝ даде каквото тя пожелае? Танцьорката поискала главата на Иоан Кръстител! Като чул това, царят много се натъжил, но заради клетвата и сътрапезниците си заповяда да ѝ я дадат. Така нещастният Ирод обременил душата си с убийството на праведника. Ех, да беше имал повече страх от Бога, отколкото срам от своите съобщници в пьянството! Името му нямаше да бъде проклето за вечни времена.

Христос ни учи, че преди срама от хората трябва да имаме страх от Бога (Лук. 18:2). Защото който няма страх от Бога, а само срам от хората, той заради хората ще се посрами от своя Бог. А съдбата, предречена на онези, които се срамят от Бога пред тоя прелюбодееен и грешен род, е страшна. В живота често има моменти, в които човек трябва да избира между страха от Бога и срама от хората. В такъв момент се намираш сега и ти. Избери и сега, и завинаги страха от Бога и няма да сгрешиш. Хората ще ти се присмиват, но ти ще бъдеш прав пред Бога.

А клетвата? Изповядай своята безумна клетва пред свещеника и приеми епитимия. А в бъдеще страни от онези, които не са ти другари в страха от Бога и в Божия закон.

Мир на теб и утеха от Господа!